

ascendis vel descendis ad ipm vitium. Igitur contra quodlibet vitium tres potes distinguere gradus: quorum primus est incipientium / et pertinet ad primum gradum ascensionis ad cordis puritatem quae est in timore. Secundus est profectuum / et pertinet ad secundum gradum ascensionis quae in spe agit. Tertius gradus est profectorum / et pertinet ad ultimum gradum ascensionis ad puritatem.

De ascensionibus contra primum vitium quod est gula. ¶ Ca. lvi.

Primum autem certamen est contra vitium gulae. In de primo diabolus primum hominem temptavit et superavit: inde secundum hominem primo temptavit / et succubuit. Item hoc vitium est situm quasi in finibus nature. Si igitur ipsum non potuimus superare: quomodo spiritualia superemus extra fines nostros carnalis nature nos impugnantia? Contra istud vitium ascendimus per virtutem sobrietatis: per quam ascensiones in corde disponimus contra gulam debellandam. Sobrietas autem virtus dicitur quae corporis alimentum cum recto moderamine admittit. Triplicem autem gradum vel ascensum contra vitium gulae debes in corde disponere / ut possis gulae appetitum refrenare et quantum ad hoc vitium concupiscibilem reformare. Primus ascensus contra gulam. id est primus gradus virtutis sobrietatis est patienter ferre cum non potest haberi cibus vel potus delectabilis: et non contristari cum non habent interdum desiderata ad libitum. Sed in hoc gradu gulosus multa patitur certamina et gulae tela. Unde opus habet ut hic aliquod diu stans patienter et gulae superet. Scias ergo quod natura gulae est ut causet in concupiscibili inordinatum appetitum cibi et potus quo impediatur ab ascensu: et talis affectus

vel appetitus iordinatus aliqs cogit aſi tempus eo
medere: aliquos cogit ſe nimis. i. nimio deſiderio et
effuſiōe ſup cibos effundere: aliqs cogit inordinate
cibū delicatū querere: alios cōpellit excedere in ni
mia quātitate. ¶ **U**t autē totam familiā et² cognos
cas et ſcias contra q̄ debeas pugnare/ aduerte q̄ p̄n
cipalit filie gule ſūt ſm **B**regl. **S**currilitas verboꝝ
mitoloquiū/ detractio/ vituperiū/ iēpta leticia/ laſci
uia mentis/ imunditia carnis. ¶ **U**t autē hūc affectū
impuritatē q̄ p̄ affectionē inclinamur vitioſe ad ci
bos: purgare et expurgare valeas: aduerte debes
generaliter p̄ expurgatione oīm vitioꝝ carnalium
q̄ i anima ē triplex vis motiua corporalit: videlicet:
Uis naturalis que ē motiua humorū: ⁊ inde ſepe gu
la et luxuria trabunt originez. **A**lia eſt vis vitalis q̄
homo exercet motus vitales. **T**ertia eſt vis anima
lis q̄ hō exercet imaginatiōz/ cogitatiōem ⁊c. **Q**uā
tū hō virtus animalis remittit et hō minus eam ex
ercet/ tanto vis naturalis intenditur et augetur. **E**t
hūc eſt: q̄ hoīes accidioſi/ et tepidi et q̄ intus delec
tationē nō habent in meditationib⁹/ in ſpūalib⁹ deſi
derijs: maxime vitijs carnalibus picitant. **U**n̄ **S**a
lomō. **I**n deſiderio eſt oīs ocioſus. **H**inc ē ſm **C**aſ
ſianū: q̄ gulofus nescit: niſi de cibo et potu ⁊ q̄ ven
tris ſūt cogitare. **H**inc ē itez ſm **C**hryſoſt. q̄ mu
lieres maxime: ēptāt vitijs carnalib⁹/ q̄ min⁹ ab in
tra ſūt ſollicite. **U**n̄ et **C**hryſo. d̄ luxuria dicit: q̄ ē ani
me vacantis paſſio. **E**cōtra ē q̄ quantū vis animal⁹
intendit/ tantū naturalis remittit: ſicut patet in ſtu
dioſis. **E**t hūc ē q̄ inq̄t beatus **H**iero⁹. ad ruſticuz.

Una scientiā scripturarū/et vitia carnis nō amab.
Quātū igit hō interiori z exteriori occupatiōi/ z solli-
citudini cū delectatione fuerit intentus: tāto ampli⁹
carnalia vitia supabit. **E**t ergo remedia gule/ et etiā
luxurie ē oīs sollicitudo/ z interna ad bonū affectio/
sicut est compunctio q̄ valde valet contra gulam et
luxuriā: similiter deuotio: sacra lectio: quibet exteri-
or vtilis occupatio cum affectione interiori. **I**stis
igitur et similibus remedijs oportet te pugnare con-
tra gulā/ vt tandē ascendas ad supiorē gradū: qui ē
vt ita pficias/ vt iam p̄mpta voluntate velis/ et sine
magno appetitu contrario possis abstinere ab illis
cibis delectabilib⁹ q̄ possūt haberi/ et esse contentū
simplicibus et cōmunibus cibis/ et abstinere a deli-
catoribus/ puta vino zc. **I**n isto gradu stas tutius/
nō tñ adhuc es sine impugnationib⁹: lz debiliorib⁹.
Unde vt ad tertiā ascensionē puenire possis: eiusq̄
tibi calcāda ē ꝑcupiscētia remedijs ꝑdictis: ieiunijs
vigilijs: lectione: et crebra cōpunctione cordis/ q̄b⁹
te forsitan illusum vel vīctum reminisceris: ingemis-
cēs: nūc horrore vitiorū: nūc desiderio ꝑfectiōis z i-
tegritatis accensus: donec h̄mōi curis/ ac meditatio-
nibus mēs occupata parit̄ et possessa: ip̄i⁹ cibi refe-
ctionē: nō tā iocunditati cōcessā/ q̄s oneri vite iposi-
tā sibi recognoscat magisq̄ necessariā corpori q̄s de-
siderabile aīe sentiat attributā. **E**t tūc attingis terti-
um ascensū cū talem iam indutus fueris affectus.
Est aut̄ iste tertius gradus et ascensus quo hō ita
edomauit gulā/ z adeo reformauit vim ꝑcupiscibile/
vt sine aliqua difficultate ab habitis delectabilibus

possit abstinere/et contentus eē necessarijs in quali-
tate et quantitate/et q̄ simplicioribus eo magis di-
ligat. Cum autē adeo gulā supaueris:sobrietatē i lo-
cū eius ordina/q̄ diligenter obseruet maxime quali-
tatem et quantitatē in cibo. Qualitatem videlicet:
ne delicata queras vel singularia: quantitates ne mē-
surā excedas. Nam quibus varia ē capacitas mensu-
re hominū: viuis tamē in oibus est finis cōtinentie
ne quis iuxta mensuras capacitatis sue oneret iglu-
mie. Maxime autē videat sobrietas vt semper equa-
le moderatumq; ieiuniū obseruet.

Ascensioes ad debellādū vitiiū luxurie
Capitulū. lviij.

Secundo oportet te ascensiones contra luxu-
riam disponere/vt ipsam valeas superare.
Siquidē et ipa in vi concupiscibili sedē col-
locans/neminem quem pfecte possederit mittit in
corde ascendere: sed tāq; bestia facit cōputrescere in
stercore suo. Ascendimus autem contra eā et debel-
lamus per virtutem castitatis que est sobrietatis : q̄
gulā debellauit: filia/et ab ea precipue nutritur et au-
getur. Hec autē castitas ē virtus magna origine cele-
stis. Hanc sancti angeli ab ipso dño omnium fontali
principio didicerunt. Hanc christus de celo ad ter-
ram attulit/et matrem suam virginem gloriosam
huius virtutis discipulam prefecit alijs imitandā.
Quius autem castitatis triplici ascensu vel pro-
fectu gradu ascendim⁹ contra luxuriā/et deuincim⁹
eā. Prim⁹ est continentia ab actu carnali cū proposito